

Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία ΕΜΠ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

02 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Μετά από δύο μήνες πλήρους αποκλεισμού του Μετσόβιου από το εθνικό και το διεθνές ακαδημαϊκό περιβάλλον, η κατάσταση έχει φτάσει πλέον στο απροχώρητο χωρίς δυστυχώς να διαφαίνεται κάποια σοβαρή πρόταση διεξόδου απ' όσους χειρίζονται την κατάσταση.

- **Εκπαίδευση:** Οι εξετάσεις του Σεπτεμβρίου χάθηκαν. Αν το Πολυτεχνείο δεν ανοίξει τις αμέσως επόμενες μέρες κινδυνεύει να χαθεί και το χειμερινό εξάμηνο με ό,τι αυτό σημαίνει για τους φοιτητές (προ- και μετα-πτυχιακούς), τους καθηγητές και τους ερευνητές αλλά ακόμα περισσότερο για την ομαλή λειτουργία του Ιδρύματος. Πέρα από το χαμένο πολύτιμο χρόνο για τους φοιτητές μας και δυσεύρετο χρήμα για τις οικογένειες τους, σε μια τέτοια απευκαία περίπτωση τουλάχιστον για τα επόμενα 5 χρόνια το Ίδρυμα θα οδηγηθεί σε δραματική υποβάθμιση των σπουδών και όλων των ακαδημαϊκών διαδικασιών -μάλιστα με συνεχώς μειούμενο το Ακαδημαϊκό και λοιπό προσωπικό.
- **Έρευνα:** Η κατάσταση της ΕΔΕΙΑ (βλ. [επιστολή](#) του συναδέλφου Γιάννη Πασπαλιάρη, Αντιπροέδρου της Επιτροπής Ερευνών ΕΜΠ) είναι ήδη σε πορεία αυτοκαταστροφής και μεταφράζεται σε αδυναμία εκπλήρωσης των συμβατικών/νομικών και οικονομικών υποχρεώσεων του (πολύμηνες εκκρεμείς αμοιβές ερευνητών, υποτροφίες Υποψηφίων Διδασκτόρων, καθυστερήσεις στις μεταφορές κονδυλίων σε συνεργαζόμενους φορείς εσωτερικού και εξωτερικού, μη απόδοση ΦΠΑ, αδυναμία υποβολής cost statements κλπ). Συγχρόνως πλήττεται η υπόσταση του ΕΜΠ (όπως και των ερευνητών-καθηγητών του!) ως αξιόπιστου εταίρου στις διεθνείς ερευνητικές συνεργασίες που, ας μην το ξεχνάμε - εκτός από τη δουλειά που δίνουν στους ερευνητές τους- χρηματοδοτούν το ίδιο το ΕΜΠ και μισθοδοτούσαν για χρόνια το σύνολο των υπαλλήλων του, που σήμερα υπάγονται στην κατηγορία των ΙΔΑΧ!
- **Διοίκηση:** Πλήρης αποδόμηση και αποδιοργάνωση των διοικητικών δομών του ΕΜΠ εξαιτίας της αδιέξοδης στρατηγικής που ακολουθήθηκε και οδηγεί σε ανθρωποθυσία σημαντικού μέρους των παραγωγικών και άξιων διοικητικών υπαλλήλων με τυφλή μοριοδότηση και όχι ουσιαστική και διαφανή εσωτερική αξιολόγηση όλων στα διεθνή πρότυπα, κάτι που όλα τα πανεπιστήμια του εξωτερικού (και αυτά της «συγκριτικής μελέτης») διεξάγουν σε τακτά χρονικά διαστήματα. Απεμπόληση από τη Διοίκηση του συνταγματικά κατοχυρωμένου αυτοδιοίκητου του Ιδρύματος, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την εγκατάλειψη των συνεργατών μας - ως πρόβατα επί σφαγή- στις δοκιμασμένες αδιαφανείς και μη-αξιοκρατικές διαθέσεις των παρατρεχάμενων του Υπουργού.

Από την τελευταία Συνέλευση του Συλλόγου των μελών ΔΕΠ ΕΜΠ φάνηκε ξεκάθαρα, στις τοποθετήσεις ορισμένων παρατάξεων, ότι απώτερος σκοπός τους είναι να πλήξουν την Κυβέρνηση «που παραπαίει», ή ακόμη και να τη ρίξουν. Δεν τους ενοχλεί άραγε το γεγονός ότι το ίδιο το Μετσόβιο παραπαίει επικίνδυνα; Εάν η Κυβέρνηση με τη διαθεσιμότητα και με άλλα μέτρα, που έχει λάβει, τραυμάτισε βαριά το ΕΜΠ, οι παρατάξεις αυτές με τη στάση τους επί δυο μήνες συνεχίζουν την καταστροφική δουλειά, ρίχνοντας το Πολυτεχνείο σε βαθύ και ίσως μη αναστρέψιμο κώμα. Θέλουν να πολεμήσουν την Κυβέρνηση, αλλά με τις ενέργειές τους πλήττουν αποκλειστικά τους φοιτητές μας, τις οικογένειες τους, τους συναδέλφους και το ίδιο το Ίδρυμα στο σύνολο του.

Έμμεσα δε, ανοίγουν το δρόμο στα πάσης φύσεως ιδιωτικά Κολέγια, «Πανεπιστήμια», ΙΕΚ, ΚΕΣ κλπ, τα οποία περιμένουν την πλήρη απαξίωση και ευτελισμό του Δημόσιου Πανεπιστημίου από την επαναστατική γυμναστική προκειμένου να ανθίσουν -κάποιοι «τιμητές» μάλιστα τα βοηθούν πιο άμεσα και εκ των έσω.

Ως πού άραγε είναι διατεθειμένοι να φτάσουν, και τι άλλο είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν -πέρα των μέχρι στιγμής δύο μηνών πλήρους ερήμωσης του Μετσόβιου- στο βωμό του πολιτικού σκοποτουρισμού; Διότι είναι ηλίου φαεινότερο ότι η πολιτική εκμετάλλευση της παραγόμενης μιζέριας (και του κόματος στο οποίο έχει περιέλθει το ΕΜΠ) είναι στρατηγική πολιτική επιδίωξη των ομάδων αυτών, μια και όλα αυτά τα χρόνια έχουν αποδείξει ότι τα κριτήρια και οι στόχοι τους βρίσκονται σταθερά μακριά από οτιδήποτε το ακαδημαϊκό.

Καταγγέλλουμε ακόμα, την απόπειρα ορισμένων «υψηλά ιστάμενων» να εμφανίσουν ότι, παρά τον πλήρη αποκλεισμό που οι ίδιοι μεθόδευσαν, επί 2 μήνες πήγαιναν, κατά δήλωση τους, κανονικά στο γραφείο τους και μάλιστα απρόσκοπτα –έχοντας προφανώς διασφαλίσει πάσο ελεύθερης και ασφαλούς μετακίνησης (από ποια αρχή άραγε;)- κάτι που συνιστά προσβλητικό εμπαιγμό της αντίληψης των μελών της Πολυτεχνειακής κοινότητας. Όταν γνωρίζουμε όλοι ότι λόγω αυτής της απαράδεκτης κατάστασης, μέχρι και η **εξωτερική αξιολόγηση** 3 Σχολών του ΕΜΠ έγινε εκτός του φυσικού τους χώρου. Όταν και αυτή τη φορά έχει καταγραφεί ένας όχι αμελητέος αριθμός βίαιων επεισοδίων κατά συναδέλφων που προσπαθούσαν να προσεγγίσουν τα Γραφεία και Εργαστήρια τους, δηλαδή να πράξουν το αυτονόητο! Όμως η διοίκηση του Συλλόγου και στις δύο περιπτώσεις σώπασε.

Εμείς πιστεύουμε ότι **με ανοικτό το Μετσόβιο θα μπορούσαν να γίνουν πολύ πιο αποτελεσματικές όλες οι ενέργειες συμπαράστασης και κυρίως αποκατάστασης των αδικιών στο πολύ σοβαρό ζήτημα των διοικητικών υπαλλήλων**. Ακόμη και η επιστολή προς το ΣτΕ θα είχε υπογραφεί από το σύνολο σχεδόν των συναδέλφων. Η πίεση του κλειστού ΕΜΠ προς την Πολιτεία, όπως κάποιοι την επικαλούνται, ως ήταν αναμενόμενο επιστρέφει ως μπούμερανγκ μόνο κατά του συνόλου των μελών της Πολυτεχνειακής κοινότητας και κυρίως των φοιτητών –οι απόλυτοι όμηροι και μεγάλοι χαμένοι της κατάστασης. Το Υπουργείο Παιδείας απλώς εισπράττει τα μηνύματα έντονης αγανάκτησης της κοινωνίας, τα οποία μεταστρέφουν τους ρόλους θύτη και θύματος. Οι αλυσίδες και τα καδρόνια στις εισόδους κάποιων Σχολών για 8^η εβδομάδα συνιστούν ωμή κατάλυση του πανεπιστημιακού ασύλου, από αυτούς που κόπτονται ότι κατ' αποκλειστικότητα το προστατεύουν.

Η Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία ΕΜΠ αν κι έχει δηλώσει εξ αρχής ότι δεν συμμετέχει σε συλλογικά όργανα στις συγκεκριμένες συνθήκες «τσιφλικιού», **λόγω της εξαιρετικά οριακής και κρίσιμης κατάστασης** στην οποία βρίσκεται πλέον το **Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο**, καλεί όλους τους **συναδέλφους να συμμετάσχουν μαζικά στη Γενική Συνέλευση της Τρίτης 5/11 και ώρα 12:00** προκειμένου να δώσουν ένα ηχηρό μήνυμα για άμεση επανεκκίνηση της ακαδημαϊκής λειτουργίας του Πολυτεχνείου.

Η αποκατάσταση της πλήρους λειτουργίας του Πολυτεχνείου – και της φύλαξής του - σίγουρα δεν εξαρτάται μόνο από τη στάση των καθηγητών του, αφού αποτελεί αποκλειστική ευθύνη και βασικό καθήκον της Ηγεσίας του Ιδρύματος. Η αναστολή της απεργίας των καθηγητών μπορεί να μην είναι ικανή συνθήκη επανεκκίνησης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, είναι όμως απολύτως και αμετάκλητα αναγκαία!